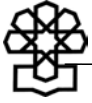

)
(
()

:
:

در پی انتشار گزارش شماره ۱ مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تحت عنوان «نکاتی درباره انتخاب اپراتور دوم تلفن همراه (واگذاری ارائه خدمات مخابراتی به بخش خصوصی)، وزیر محترم ارتباطات و فناوری پاسخی (پیوست) ارسال نمود که گزارش فعلی در پاسخ آن تهیه گردیده است.

()
()

:

:

.....
.....
.....
.....

» «

❖ در ابتدا لازم به ذکر است که اگر مزایده برای انتخاب اپراتور و یا سرمایه‌گذار برگزار شده باشد از نفس خلاف قوانین مملکت بودن آن نخواهد کاست.

در ده سال گذشته عملکرد مخابرات در شبکه تلفن همراه کشور، ارقام بودجه‌های سالانه به خصوص سالهای ۸۰، ۸۱، ۸۲ شرکت‌های مخابراتی تابعه آن وزارتخانه نشان می‌دهد که ردیف‌های ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ شرایط مزایده از استانداردهای بین‌المللی و اهداف برنامه برخوردار نبوده و به عنوان مثال اهداف ضریب موفقیت مکالمات که در برنامه مصوب مجمع و همچنین کتاب سیاست‌ها و راهکارها و اهداف کمی برنامه سوم مشخص شده که ASR شبکه باید در پایان سال ۱۳۸۲ برای مکالمات شهری، بین شهری و بین‌الملل به ترتیب به ۸۸، ۷۲ و ۷۸ درصد می‌رسید که حتی از نصف اهداف برنامه نیز کمتر تحقق یافته بطوریکه در صفحه ۳۳ سند راهبردی توسعه بخش مخابرات برای برنامه پنج ساله چهارم که توسط دفتر برنامه‌ریزی و کنترل پروژه‌ها و کمیسیون برنامه‌ریزی مخابرات انتشار یافته است، اهداف متوسط ضریب موفقیت مکالمات در شبکه تلفن ثابت ۴۲ درصد و در شبکه تلفن همراه ۳۵ درصد برای سال پایه یعنی در پایان سال ۱۳۸۳ انتخاب شده و برای پایان سال ۱۳۸۸ هدف ۵۷ درصد انتخاب شده است و همچنین در شبکه تلفن همراه در پایان سال ۱۳۸۸ رقم ۶۰ درصد هدف‌گذاری شده است

یعنی علی‌رغم تعهد شرکت مخابرات در برنامه سوم توسعه، اهداف برنامه در ارتقاء کیفیت تحقق نیافته و نسبت به سال‌های قبل از برنامه دوم کاهش داشته است. (پیوست صفحات ۲۰۱ و ۳)

بیان مطلب در گزارش قبلی مرکز پژوهش‌ها با توجه به تجربه ناموفق آن وزارتخانه و شرکت‌های تابعه در تحقق اهداف کیفی شبکه و تدوین بودجه‌های غیر واقعی سالانه براساس برنامه قانونی و یا حتی داخلی آن دستگاه و قیمت واقعی تعیین شده است و پیش‌بینی اینکه ممکن است شرایط ۱ تا ۷ مزایده مورد اشاره مثل گذشته شعاری باشد و تعهدی در پی آن نباشد، از نکات بسیار محرز تجربی است.

از طرف دیگر در مورد بند ۸ اگر هدف حمایت از توانمندی شرکت‌های داخلی بود بند ۹ که با همان انشاء امتیازی مساوی برای شرکت‌های خارجی ملحوظ گردیده است، منظور نمی‌شد، از طرف دیگر واگذاری ارائه خدمات مخابراتی مخالف با قانون برنامه سوم و قانون اساسی است که در جای خود به آن اشاره خواهد شد ولی مسلماً مشهود است که ۱۶/۵ امتیاز ردیف‌های ۹، ۱۰، ۱۱ برای شریک خارجی در مقابل ۳/۵ امتیاز ایرانیها، نمی‌تواند حمایت از توان داخلی را توجیه نماید!! در عین حال شرط وتوی مزایده یعنی شرط داشتن دو میلیون خط تلفن همراه در حال کار و ۵۰۰ میلیون یورو اعتبار بانکی و ۲۵۰ میلیون یورو نقدینگی نشان می‌دهد که گرایش به استفاده از توان داخل نبوده است.

خلاصه اینکه تمام شواهد نشان می‌دهد که مشاور خارجی (سه شرکت Analysis و Gide, BNP Paribas) طرح واگذاری بخشی از شبکه

ارتباطی ایران را به ترکیه به عنوان عنصری از پیمان ناتو تدارک دیده و مشاور خارجی دیگر (یعنی شرکت ایرکام انگلیس) نیز طرح تقدیم بخش‌های دیگر شبکه به شرکت‌های خارجی و آنجا هم با شریکی ایرانی بنام GC که نقشی آنچنان در امور فنی نخواهد داشت.

❖ در نامه وزارتخانه ادعان شده بود که ۶۹/۴ درصد از کنسرسیوم ایران سل خارجی (با ترکیب ۳۴/۲ شرکت‌های ترکیه‌ای، ۱۸/۹۲ درصد شرکت تلیاسونرای فنلاند، ۹ درصد شرکت اریکسون، حدود ۷/۲۸ درصد متعلق به گروه MV و اشخاص حقیقی و حقوقی در بورس، البته بورس‌های خارجی مثل نیویورک) است و ۳۰/۴ درصد هم به شرکت‌های داخلی (به زعم آن وزارتخانه غیردولتی، ولی به نظر کارشناسان حقوقی و فنی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دولتی و یا تحت پوشش مدیریت دولتی) تعلق دارد و با این حساب ۰/۲ درصد هم متعلق به آقای مجید تهرانی است. تمام شواهد فوق نشان می‌دهد که واگذاری امتیاز سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری از ۱۶ میلیون تلفن همراه به شرکت‌های خارجی و شرکت‌های دولتی (یا در بخشی از سهام با مدیریت دولتی) برنامه‌ریزی شده است که مغایر با ماده ۲۸ قانون برنامه سوم توسعه در تأکید به دادن امتیاز به شرکت‌های

:

در پاسخ نامه آن وزارتخانه در سال اول برنامه که هزینه نصب و راه‌اندازی با تجهیزات هر خط ۵۰۰ دلار عنوان شده و در سال‌های بعد تا ۱۵۰ دلار کاهش یافته است، به دلایل زیر دارای مبنای منطقی در محاسبه نیست:

۱- قیمت‌گذاری در گذشته مخابرات و لوایح بودجه سال‌های ۸۰ و ۸۱ و ۸۲ شرکت مخابرات استانها مطلب فوق را اثبات می‌کند. از تقسیم هزینه سرمایه‌ای در لوایح که متأسفانه به قانون هم تبدیل شده‌اند، به ارقام برنامه مصوب مشخص می‌شود که قیمت پیش‌بینی شده یک خط تلفن استان‌ها، بسیار متنوع است، مثلاً در سال ۱۳۸۲، برای سمنان حدود ۱۰,۵۰۰,۰۰۰ ریال و برای کهگیلویه و بویراحمد ۱,۶۵۰,۰۰۰ ریال حاصل می‌شود، یعنی قیمت پیش‌بینی شده در سمنان بیش از ۶ برابر کهگیلویه و بویراحمد بوده است و بقیه استانها هم بین این دو رقم در نوسان بوده است. در این رابطه حتی اگر برنامه داخلی وزارتخانه برای شرکت‌های استانی نیز مدنظر قرار گیرد بازهم فاصله غیرمنطقی ارقام بیش از ۵ برابر خواهد بود البته با جابه‌جایی استان‌ها در جدول محاسبات قیمت‌ها.

اشاره به چند قیمت تمام شده یک خط تلفن ثابت در چند کشور با درآمدهای GDP پائین، متوسط (بالا و پائین) در سال ۲۰۰۰ میلادی خالی از لطف نیست:

بوسنی هرزگوین ۱۲۹ دلار، چین ۱۸۵ دلار، کلمبیا ۱۷۵ دلار، مصر ۹۴ دلار، فیلیپین ۳۲۰ دلار، رومانی ۱۵۰ دلار، سوریه ۱۳۳ دلار، تایلند ۱۵۶ دلار، تونس ۲۰۸ دلار، مالزی ۱۳۹ دلار، لهستان ۱۲۵ دلار، اروگوئه ۱۱۳ دلار، و

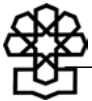
نزوئلا ۱۱۶ دلار، برزیل ۲۸۶ دلار، آرژانتین ۲۴۱ دلار، مجارستان ۱۴۳ دلار.
(گزارش اتحادیه جهانی مخابرات ITU)

آمار نشان می‌دهد متوسط قیمت تمام شده یک خط تلفن ثابت در قاره
آفریقا ۱۹۴ دلار، آمریکا ۱۸۸ دلار، آسیا ۲۶۳ دلار، اروپا ۱۶۸ دلار، و
متوسط جهانی ۲۰۹ دلار است. (همان منبع)

به اعتقاد جمعی از کارشناسان مستقل و دست‌اندرکار صنعت مخابرات،
هزینه تلفن همراه، بسیار کمتر از هزینه تلفن ثابت بوده و در پوشش یک
مدیریت توانمند و با استفاده از توان ملی تا ۵۰ درصد هزینه یک خط تلفن
ثابت است.

در نتیجه قیمت‌های ذکر شده در نامه وزارتخانه واقعی نبوده و فاقد
استدلال مهندسی حسابداری است.

با توجه به تحقیقات به عمل آمده، جمعی از صاحب نظران با توجه به
تمام نیازهای شبکه تلفن سیار (بجز سرمایه‌گذاری‌های لازم در زیرساخت
«خطوط انتقال، مراکز ISC, STD» و اتصال به شبکه PLMN, PSTN
دولتی که تعهد شرکت‌های مخابرات دولتی تابعه آن وزارتخانه است)
متوسط سرمایه مورد نیاز برای هر خط تلفن همراه بین ۱۲۰ تا ۱۳۰ دلار
بوده که تقریباً معادل ۱۰۰ یورو است، حال انتظار دارد در صورت اصرار
آن وزارتخانه به ارقام مذکور در نامه آن دستگاه، ریز محاسباتی، تشکیل
دهنده ارقام را برای بررسی کارشناسی به مرکز پژوهش‌های مجلس
شورای اسلامی ارسال دارند، لازم به ذکر است که محاسبه قیمت واقعی

خدمات از وظایف آن وزارتخانه و سازمان تنظیمی مقررات تابعه است، که
مسلماً وقتی کلان آن اعلام می‌شود، ریز آن هم باید وجود داشته باشد.

اضافه می‌شود که ورود این مرکز به بحث قیمت فقط برای شفاف‌سازی
نظرات است و مشکل اصلی یعنی امنیت و تعارض قانونی و ... را نمی‌تواند
توجیه کند. یعنی هزینه و یا درآمد هرچه باشد نمی‌تواند توجیه‌گر اختلال در
امنیت کشور و نظام مقدس جمهوری اسلامی، با وجود دشمنان قسم خورده
باشد.

نتیجه آنکه کل هزینه سرمایه‌گذاری برای ۱۶ میلیون تلفن حدود ۱/۶
میلیارد یورو معادل حدود ۱/۹۷ میلیارد دلار برای تجهیزات شبکه و عملیات
اجرایی خواهد بود و بالغ بر ۸۰۰ میلیون دلار ارقام آن وزارتخانه احتمالاً
مازاد است، بحث نگهداری، مقوله دیگری است که در طول مدت بهره‌برداری
و نگهداری هزینه خواهد شد که تقریباً حدود ۵ درصد درآمد از محل
مکالمات و دیگر سرویس‌ها را شامل می‌شود.

:

در گزارش وزارتخانه آمده است «درآمد دولت ایران ۱۸ میلیارد دلار و
درآمد شرکت خارجی ۶ میلیارد دلار خواهد بود»، در نقد این ادعا نکات زیر
قابل تأمل است:

- فرض بر این است که ۱۶ میلیون تلفن بهره‌برداری می‌شود،
زیرا که برای این مرکز مشخص نیست که مثلاً اگر یک میلیون شماره در

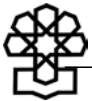

سال آخر ۱۵ سال به بهره‌برداری برسد، تکلیف ادامه بهره‌برداری و امتیاز آن برای کل پروژه و یا یک میلیون آخری چه خواهد شد.

- فروش هر سیم کارت ۱,۵۰۰,۰۰۰ ریال خواهد بود که ۳۰۰,۰۰۰ ریال سهم دولت ایران و ۱,۲۰۰,۰۰۰ ریال سهم کنسرسیوم است، (۱,۵۰۰,۰۰۰ × ۱۶,۰۰۰,۰۰۰) جمع درآمد از این محل ۲۴ هزار میلیارد ریال است. درآمد ماهانه ناشی از ارائه سرویس‌های عادی به طول متوسط ماهانه ۱۵۰,۰۰۰ ریال برای هر خط پیش‌بینی شده است. (توجه شود که درآمدهای ناشی از افزایش تعرفه پالس مکالمات، تورم سالانه، سرویس‌های ویژه که به قول مجری پروژه حدود ۴۰ سرویس است و تعدادی از آنها درآمدهای فوق‌العاده‌ای خواهد داشت و همچنین سرویس دیتا که جایگاهی پس از Voice خواهد داشت، دیده نشده است و فقط سرویس عادی جاری، مثل شرکت مخابرات ایران مدنظر قرار گرفته است).

جمع درآمد از محل ۱۶ میلیون شماره در طول پانزده سال با نرخ‌های جاری بالغ بر ۴۳۲ هزار میلیارد ریال می‌شود.

مسلماً کنسرسیوم با توجه به مجوزی که برای نوسان تعرفه خدمات بین ۲۰ درصد کمتر و حداکثر ۴۰ درصد بیشتر از تعرفه شرکت مخابرات ایران دارد، می‌تواند هزینه پالس مکالمه درون شبکه خود را در کمترین حد مجوز و بیشترین مبلغ را برای ارتباط بین شبکه‌ها تنظیم نماید و عملاً درآمدهای بین شبکه‌ای مخابرات را با چالش روبرو نماید، علی‌احال این نوع درآمد برای دولت ایران و کنسرسیوم قابل محاسبه نیست و درآمد بند ۴ برای دولت ایران (صفحه ۳ نامه وزارتخانه) غیرقابل پیش‌بینی است. سیستم

مالی مخابرات در بودجه‌های سالانه، در بخش قیمت تمام شده و هزینه‌های جاری به گونه‌ای است که ضعف خود را در مدیریت اقتصادی نشان داده است. با این اوصاف درآمد و هزینه پروژه به شرح زیر خواهد بود:

۱- (بدون ملحوظ

نمودن افزایش تعرفه و تورم و درآمد سرویس‌های مختلف که رقم بسیار زیادی خواهد داشت که فعلاً قابل محاسبه نیست)؛

- /

:

- پرداخت اولیه با توجه اینکه ۳۰۰ میلیون یورو تعهد دارد با توجه به نرخ برابر دلار و یورو، در حال حاضر کمتر از ۲۷۰ میلیون دلار (با دلار ۸۵۰۰ ریالی) معادل ۳,۱۴۵ میلیارد ریال است؛

- ۲۸/۱ درصد از درآمد ۴۳۲ هزار میلیارد ریالی که کمتر از ۱۲۱/۳۹۲ هزار میلیارد ریال خواهد شد؛

- بابت تأمین انتقال بین شهری (زیرساخت) حدود ۵/۵ درصد، معادل ۲۳۷۶ میلیارد ریال، این بند به ازاء درآمدهای دیگر ناشی از افزایش تعرفه‌ها و تورم در سرویس‌های ویژه (مثل انتظار مکالمه و دهها سرویس دیگر قابل توجیه نیست)؛

- بابت نامبرینگ ۳۲ میلیارد ریال؛

- بابت فرکانس حدود ۱۴۵ میلیون دلار معادل ۱۲۳۲/۵ میلیارد ریال؛

- حق رگولاتوری وجود دارد ولی حق سرویس‌های عمومی در مقابل درآمدهای ناشی از آن باید محاسبه شود که فعلاً قابل پیش‌بینی نیست و

اگر برای دولت ایران درآمدی داشته باشد برای اپراتور چندین برابر خواهد داشت؛

- درآمد دولت از ۳۰۰ هزار ریال هزینه سیم کارت ۴۸۰۰ میلیارد ریال.

- :

هزینه‌های نگهداری و بهره‌برداری ۵ درصد مبلغ درآمد ۴۳۲ میلیارد ریالی معادل ۲۱,۶۰۰ میلیارد ریال؛

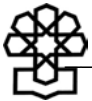
سرمایه‌گذاری هر خط ۱۰۰ یورو (هر یورو معادل ۱۰۵۰۰ ریال) معادل ۱۶/۸ هزار میلیارد ریال؛

- - /

: براساس

ماده ۱۲۴ قانون برنامه سوم توسعه و همچنین تبصره ۱۳ قانون بودجه سال ۱۳۸۲ کل کشور، وزارتخانه مکلف به واگذاری امتیاز سرمایه‌گذاری و بهره‌برداری تلفن همراه به بخش غیردولتی است و لی اگر قانون برنامه سوم مطرح است ماده ۲۸ همین قانون دولت و به طبع آن وزارت پست و تلگراف و تلفن سابق و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات امروز را مکلف کرده است که امتیاز مورد نظر ماده ۱۲۴ را به بخش

واگذار کند، نه به بخش دولتی (و در بخش از سهام مدیریت دولتی) و خارجی‌ها.

کمیته مورد اشاره آن وزارتخانه در صفحه ۴ نامه نمی‌تواند برخلاف ماده ۲۸، عمل نموده و امنیت ارتباط کشور را بدست شرکت‌های خارجی واگذار کند.

از طرف دیگر هر مصوبه‌ای چه در کمیسیون ماده ۲ و چه در هیأت دولت نمی‌تواند با مجوز قانون، مغایرت داشته باشد، کما اینکه بسیار اتفاق افتاده است که اینگونه مصوبه‌ها، و یا حتی در سطح بالاتر، توسط دیوان عدالت اداری لغو شده است.

استناد به ماده ۴ آیین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذار خارجی مصوب مجمع تشخیص مصلحت نظام نیز در زمینه‌هایی مجاز است که مغایر قوانین مادر نباشد و ثانیاً امنیت مردم و نظام را با اخلال مواجه ننماید.

به علاوه، واگذاری اختیارات بخشی از شبکه مخابرات کشور، باعث تسلط بیگانه بر بخشی از ارتباط کشور خواهد شد که مغایر با بند ۵ اصل سوم، بند ۸ اصل ۴۳ و اصل ۱۵۳ قانون اساسی است.

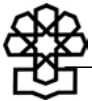
اصل ۴۴ قانون اساسی هم موردی است که مالکیت مخابرات را علاوه بر اینکه به غیر دولت نداده است بلکه با واگذاری آن به شرکت‌های خارجی، کاملاً نقض خواهد شد.

در نهایت باز هم تأکید می‌کند که حضور سازمان‌ها در وزارتخانه‌های مختلف در دوره بررسی مزایده نمی‌تواند تخلف از قانون توسط آن وزارتخانه را به عنوان متولی کار توجیه نماید.

مسئله امنیت و فراهم آوردن امکان کنترل و شنود و استراق سمع مسئله‌ای است که هیچ مقامی در ایران تحت هر شرایطی نمی‌تواند خطر آنرا منکر شود و یا امنیت آن را تضمین نماید و اصولاً قابلیت‌های تکنولوژی امروز مخابرات چنان است که با هیچ تجهیزاتی قابل کنترل نبوده و حتی باید انتظار داشت، در مواقعی که دشمن تشخیص دهد ارتباط را قطع جزئی یا کامل نماید.

مسئله امنیت، مقوله‌ای است که با هیچ امتیاز سیاسی، اقتصادی و ... مبادله پذیر نخواهد بود و اگر بتوان از هر نکته منفی چنین قراردادی چشم پوشی کرد، از این مورد به هیچ وجه نمی‌توان گذشت.

:

در این مورد هم اگر آن وزارتخانه مطمئن از بهره‌برداری به موقع از زیرساخت بود، چنین بندی را در موافقت نامه و یا قرارداد و شرایط آن پیش‌بینی نمی‌کرد، و اینکه اشاره شد که ممکن است در مسیرهایی که کمبود است، چنین اجازه‌ای داده شود، معلوم می‌شود که یکپارچگی شبکه برای واگذاری بخشی از آن به بیگانه، شکسته خواهد شد.

علی‌احمال اشاره به این مورد هم برای تکمیل بحث بوده و نمی‌توان با حذف آن هم، بقیه موارد را توجیه کرد.

یعنی مجموعه شرایط این مزایده منافع اقتصادی، سیاسی، نظامی، امنیتی و ... نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران را به خطر انداخته و آینده مبهمی را در شبکه مخابرات کشور، بوجود خواهد آورد که بررسی دقیقتر را برای رفع نگرانیها ایجاب می‌کند.

ردیف	شاخص	واحد اندازه‌گیری	برنامه سالیانه					پیش‌بینی وضعیت و وضعیتی ۸۳ انتهای
			۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	
۱	تعداد تلفن دایره شبکه ثابت	شماره	۱۱۸۷۳۹۲	۱۲۹۳۰۰۱	۱۳۲۳۳۸۱	۱۴۰۹۷۱۸	۶۵۰۰۰۰۰	۱۵۰۰۴۹۹۷
۲	تعداد روستاهای دارای ارتباط	روستا	۲۷۵۳	۳۲۵۸	۳۲۵۸	۳۲۵۸	۱۵۷۸۵	۳۶۷۸۵
۳	زمان انتظار (تعداد ماه)	ماه	۱۵	۱۲	۹	۷	—	۶
۴	نسبت ودیعه به هزینه دایره کردن یک خط تلفن	درصد	۳۱	۲۸	۲۵	۲۲	—	۲۰
۵	تعداد تلفن به شاغلین	شماره	۱۷۵	۱۸۸	۲۰۰	۲۱۲	—	۲۲۳
۶	نسبت هزینه جاری به درآمد هر خط تلفن	درصد	۳۵/۵	۳۴	۳۳	۳۱	—	۳۰
۷	میزان موفقیت مکالمات شهری	درصد	۸۲	۸۴	۸۶	۸۸	۱۰	۹۰
۸	سهم کارکنان فنی - تخصصی از کل کارکنان	درصد	۶۸	۷۱	۷۳	۷۵	—	۷۸
۹	سهم کارکنان لیسانس به بالاتر از کل کارکنان	درصد	۲۳/۸۳	۲۹/۰۱	۳۳/۶۳	۳۷/۵۱	—	۴۳/۷۵

دفتر برنامه‌ریزی و کنترل پروژه‌ها

اداره تعیین خطمشی و تدوین برنامه‌های کلان

ردیف	شاخص	واحد اندازه‌گیری	برنامه سالانه					پیش‌بینی وضعیت و وضعیتی ۱۳۸۳
			۱۳۷۹	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳	
۱	تعداد تلفن دایره شبکه همراه	شماره	۳۵۰۰۰۰	۳۵۰۰۰۰	۵۵۰۰۰۰	۵۵۰۰۰۰	۶۰۰۰۰۰	۳۰۰۰۰۰۰
۲	تعداد کانالهای انتقال	کانال	۹۰۰۰	۱۳۰۰۰۰	۱۲۰۰۰۰	۱۳۰۰۰۰	۲۱۰۰۰۰	۱۰۸۰۰۰۰
۳	ظرفیت شبکه انتقال داده‌ها	مگابیت	۵۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۴۵۰۰
۴	کیلومتر جاده تحت پوشش تلفن همراه	کیلومتر	۱۰۰۰	۱۵۰۰	۱۸۰۰	۲۲۰۰	۳۵۰۰	۱۴۰۰۰
۵	نسبت هزینه جاری به درآمد جاری	درصد	۳۵/۵	۳۴	۳۳	۳۱	۳۰	—
۶	میزان موفقیت مکالمات بین‌شهری	درصد	۶۳	۶۶	۶۹	۷۲	۷۵	۱۵
۷	میزان موفقیت مکالمات بین‌المللی	درصد	۷۲	۷۶	۷۶	۷۸	۸۰	۱۰
۸	سهم کارکنان فنی - تخصصی از کل کارکنان	درصد	۶۸	۷۱	۷۳	۷۵	۷۸	—
۹	سهم کارکنان لیسانس به بالاتر از کل کارکنان	درصد	۲۳/۸۳	۲۹/۰۱	۳۳/۶۳	۳۷/۵۱	۴۳/۷۵	—

دفتر برنامه‌ریزی و کنترل پروژه‌ها

اداره تعیین خطمشی و تدوین برنامه‌های کلان

					()					
	/	/	/	/						
	/	/	/	/	/					
	/	/	/	/	/					
	/	/	/	/	/					
		/	/	/	/			*		

* در صورت کاهش تقاضای تلفن ثابت طی برنامه، ضریب مذکور با افزایش برنامه تلفن همراه جبران می‌گردد.

۷۰۴۶:

نکاتی درباره انتخاب اپراتور دوم تلفن همراه (واگذاری رایبه خدمات
مخابراتی به بخش خصوصی) (گزارش شماره ۲)

محمدرضا محمدخانی:

پژوهش‌های زیربنایی:

:

دکتر فروزنده:

:

:

در انتهای گزارش ذکر شده است.